

Sygn. akt VIII Ga 417/15

POSTANOWIENIE

Dnia 22 stycznia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie VIII Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Górski

Sędziowie: SO Anna Budzyńska

SR del. Aleksandra Wójcik-Wojnowska (spr.)

Protokolant: st. sekr. sądowy Agnieszka Grygiel

po rozpoznaniu w dniu 22 stycznia 2016 r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki akcyjnej w S.

przeciwko (...) spółce akcyjnej w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 22 września 2015 r., sygn. akt X GC 1080/14

I. uchyła zaskarżony wyrok w punkcie I co do odsetek ustawowych za okres sprzed dnia 14 lutego 2014 r. i postępowanie w tym zakresie umarza;

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 445 zł (czteryście czterdzieści pięć złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

SSR (del.) A. W. SSO K. G. SSO A. B.

Sygn. akt VIII Ga 417/15

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 22 września 2015 r. Sąd Rejonowy Szczecin Centrum w S. w sprawie X GC 1080/14 zasądził od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz (...) S.A. w S. kwotę 49 628,64 zł z ustawowymi odsetkami od 29 września 2012 r. oraz kwotę 4899 zł tytułem kosztów procesu.

Od wyroku tego apelację złożyła strona pozwana, zaskarżając wyrok w części, dotyczącej odsetek ustawowych od należności głównej od dnia 29.09.2012 r. do dnia 13.02.2014 r. Pozwana wniosła o zmianę wyroku poprzez uwzględnienie, że pozostawała w opóźnieniu ze spełnieniem należności głównej od 14.02.2014 r. i zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu za II instancję.

Na rozprawie w dniu 22 stycznia 2016 r. pełnomocnik powoda oświadczył, że w pozwie doszło do omyłki w dacie początkowej odsetek, wobec czego cofnął powództwo i zrzekł się roszczenia o ustawowe odsetki za okres od 20.09.2012 r. do 13.02.2014 r., wniósł też o nieobciążanie strony powodowej kosztami sądowymi.

Zgodnie z art. 203 § 1 i 2 k.p.c., pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. Pozew cofnięty nie wywołuje żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z wytoczeniem powództwa. Na żądanie pozwanego powód zwraca mu koszty, jeżeli sąd już przedtem nie orzekł prawomocnie o obowiązku ich uiszczenia przez pozwanego.

W przedmiotowej sprawie powódka cofnęła pozew w części ze zrzeczeniem się roszczenia, a zatem cofnięcie pozwu nie wymagało zgody pozwanego. W ocenie Sądu Okręgowego, brak jest również podstaw do uznania - w myśl art. 203 § 4 k.p.c. - cofnięcia pozwu w przedmiotowej sprawie za niedopuszczalne. Okoliczności sprawy nie wskazują bowiem, że cofnięcie pozwu było sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzało do obejścia prawa.

Zgodnie z art. 386 § 3 k.p.c., jeżeli pozew ulega odrzuceniu albo zachodzi podstawa do umorzenia postępowania, sąd drugiej instancji uchyla wyrok oraz odrzuca pozew lub umarza postępowanie. W doktrynie dominuje pogląd, iż skuteczne cofnięcie pozwu w instancji apelacyjnej prowadzi do umorzenia całego postępowania w sprawie z jednoczesnym uchynieniem zaskarżonego wyroku. Cofnięcie pozwu w postępowaniu apelacyjnym jest dopuszczalne i to bez względu na treść zaskarżonego wyroku i bez względu na to, która strona wyrok zaskarżyła, z tym że należy mieć tu na uwadze treść przepisów art. 203 § 1 i 4 k.p.c.

W związku z powyższym, uznając cofnięcie pozwu za dopuszczalne, Sąd Okręgowy na mocy art. 386 § 3 k.p.c. uchylił zaskarżony wyrok w części zaskarżonej (pokrywającej się z częścią cofniętego powództwa) i umorzył postępowanie w sprawie.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c. Przepis ten stanowi, że w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. W zakresie, jakiego dotyczyła apelacja strony pozwanej, powódka jest stroną przegrywającą. Jednak Sąd Okręgowy wziął pod uwagę swoistą nielojalność pozwanej. Jak wynika z oświadczenia pełnomocnika powódki, ale także z analizy akt sprawy, wskazana w pozwie data żądania odsetek wywołana była oczywistą omyłką; data ta była dużo wcześniejsza niż data płatności wystawionej przez powódkę faktury, obejmującej koszty zastępczego usunięcia wad (powódka domagała się zwrotu tych kosztów od pozwanej). Omyłki tej nie dostrzegł Sąd Rejonowy, do czego przyczyniło się także zachowanie strony pozwanej, która kwestionując roszczenie powoda z racji upływu (w jej ocenie) terminu gwarancji, nie wypowiedziała się w ogóle co do zasadności żądania powoda w zakresie odsetek. W tej sytuacji pozwana, ponosząc wraz z powodem (który wadliwie określił zakres roszczenia) odpowiedzialność za konieczność wniesienia apelacji, nie powinna korzystać z dobrodziejstwa, jakim byłoby przyznanie pełnych kosztów procesu za II instancję i pomniejszać w ten sposób swą należność wobec powódki, skoro postępowania apelacyjnego (i wydania wyroku Sądu Rejonowego w części zaskarżonej) można było uniknąć, podnosząc kwestię wadliwego oznaczenia żądania w tym zakresie przed Sądem I instancji. Wobec tego na rzecz strony pozwanej zasądzono wyłącznie równowartość opłaty od apelacji.

SSO A. B. SSO K. G. SSR (del.) A. W.

Sygn. akt VIII Ga 417/15

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)